

Dátum : 2005.12.07. - 2000	Adó : ATV	Műsor : Egyenes beszéd (R:)	Credit: 0000
----------------------------	-----------	--------------------------------	--------------

- A műsorvezető következő vendége, Szolnoki Andrea főpolgármester-helyettes. Őt budapesti kórház indít egy programot, még hozzá uniós támogatással, melynek a célja az, azok az ápolónők, azok a nővérek akik gyestről szeretnének visszatérni a munkaerőpiacra, saját szakmájukban szeretnének továbbra is dolgozni, nekik legyen segítségük, és lehetőségük. Valóban ekkora gond, azt tudjuk, hogy a kismamák gyese utáni elhelyezkedése évek óta gond, az ápolónőket, a nővéreket is ennyire sújtja? Tehát többéves kihagyás után nehéz visszatérni a saját szakmájukba? Szolnoki Andrea főpolgármester-helyettes Sz.A.: - Nehéz! Elsősorban azért nehéz, mert az évek alatt sokat változik a szakma, és ők míg otthon vannak a gyermekkel, nyilvánvaló, hogy ezeket a változásokat nem tudják követni, mert semmilyen oktatási forma nincs ami a kezükben van. Na most ez az IKVÁL-programra beadott pályázat, amelyben 119 millió forintot nyert a Heim Pál Kórház alapítványa, ez lehetőséget ad a gyestről, gyedről visszatérni szándékozó anyukáknak, hogy öt hónapon keresztül elméleti oktatásban, és három hónapos gyakorlati oktatásban vegyenek részt. És ami még nagyon nagy dolog, hogy teljesen ingyen van, tehát nem kell semmit téríteniük, és ami még nagyobb dolog, hogy a gyerekekre is gondoltunk.... Mv.: - Ezt akartam kérdezni, hogy mi van addig a babákkal? Sz.A.: - Hogy mit csinálnak közben a babák? A babák bemennek a kórházba, ahol az oktatás folyik, és egy elkülönített helyiségben játszanak, etetik, itatják őket, tehát egésznapos elfoglaltságot adnak neki a kórházban lévő bölcsődei dolgozók, vagy ápolók... Mv.: - Az erre kialakított helyen. Sz.A.: - És az étkezésük is ingyenes. Mv.: - Sok ilyen típusú képzésre szánt program, és lehetőség van az Európai Unió programjai között? Mert nem sok ilyen kezdeményezésről hallottunk eddig! Sz.A.: - Mi most ezt megtaláltuk! De hát nem tudom, hogy mennyi van még, de most mindenesetre a Heim Pál kórház rátalált erre... Mv.: - Aki keres talál! Sz.A.: - És megkerestünk további öt kórházat, tehát összesen 6 kórház vesz részt a programban, 300 ápolónő, akik pillanatnyilag gyeden és gyesen vannak, nekik lesz erre lehetőségük az elkövetkezendő években. Mv.: - Őket már meg is kérdezték, hogy ebben részt akarnak venni? Sz.A.: - Igen. Mv.: - Tehát már háromszáz biztos jelentkezőjük van? Sz.A.: - Pontosan így van. Tehát a kórházakban átnéztük, hogy gyesen, gyeden kik vannak, levélben értesítettük őket, ők visszajelezték, hogy szeretnének, résztvenni a programban. Ez a pénz háromszáz nővér továbbképzésére elég. Mv.: - Mi jelenti a legnagyobb gondot? Én bevallom őszintén, hogy nem is nagyon gondolkodtam ezen, mert hogy nincs is nagyon az ismeretségi körömben szakápoló, akitől mondjuk hallottam volna ilyen gondokról, de hogy ha valaki kihagy 3-6 évet, akkor mi minden változik a szakmájában? Tehát úgy első gondolatra az jutna eszembe, hogy de hát a beteg ugyanúgy fekszik az ágyon, őt ugyanúgy ki kell szolgálni, ugyanúgy meg kell mérni a lázát, tehát ami változik az

leginkább a technika, hát arról meg nem azt halljuk, hogy évente cserélődnek a kórházakban a technikák, akkor a gyógyszerek? Sz.A.: - Sok minden változik. Változnak a műtéti beavatkozások, ennek megfelelően a posztoperatív szakápolása is változik, változnak a gyógyszerek, még a hőmérő is változik tulajdonképpen, és változhat, mert most már vannak olyan fülbe dugható hőmérők, amelyet nem szájba, vagy nem hónaljba kell dugni, hanem fülbe, és ennek más a technikája. Tehát nagyon sok minden változik, mert maga az orvostudomány is változik, és az ápolás tudománya is sokat változhat 3-6 év alatt. Mv.: - Most 300 nővér van, aki visszajön erre a képzésre jelentkezik, és vissza is tér. Az ő helyükre az elmúlt években feltételezem, hogy valakiket felvettek, tehát hogy elvégezzék a munkájukat, akkor azokkal mi lesz, akiket fölvettek? Vagy ekkora a hiány, hogy még inkább lenne még plusz háromszáz, őket is tudnánk alkalmazni? Sz.A.: - Ekkora a hiány, ekkora a hiány. A Fővárosi Önkormányzat kórházaiban, ez 16 kórházat jelent, közel 10.000 ápolónő dolgozik. 10-15 százalékos a hiány. Tehát amelyet nem tudunk betölteni, és körülbelül 20 százalékos a fluktuáció. Tehát ha egy kórház közelében megjelenik egy pláza, vagy bevásárlóközpont nyílik, abban a pillanatban eltűnnek az ápolónők, nagyobb része eltűnik, márt átmennek a plázába, mert egyszerűbb egy műszakban dolgozni sokkal több pénzért, mint három műszakban ilyen rossz bérezési viszonyok között. Mv.: - És nagy felelősséggel! Sz.A.: - Óriási felelősséggel, és adott esetben éjszaka is bent kell lenni. Mv.: - Van-e olyan program, vagy gondolkodtak-e azon, hogy most jó, 300 embert visszasegítenek a szakmájukba, és a pályára, na de hát akkor még mindig marad hiány. Őket honnan lehet előkeríteni? Honnan lehet felölteni a hiányzó embereket? Sz.A.: - Mi többek között ápolónők elhelyezésére is gondoltunk, tehát hogy esetleg vidéki, vagy magyar származású, de mégse Magyarországon élő ápolónőket csábítanánk azzal ide, hogy megfelelő egy és kétágyas szobába el tudjuk őket helyezni, erre a programra 250 millió forintot fordítottunk az elmúlt évben és három kórházban létesítettünk nővérszállót. Mv.: - És volt rá igény, és volt rá jelentkező? Sz.A.: - És volt rá igény, és volt rá jelentkező is, igen. De még mindig hiánnyal küzdünk. Tehát bárki jön, szívesen fogadjuk. Mv.: - Azt nem elsősorban az ápolók, és a szakápolók esetében, hanem inkább az orvosok esetében szoktuk olvasni, vagy kapjuk fel a fejünket arra, hogy nahát hányan vállalnak munkát valamelyik Európai Unió országban, vagy akár unión kívüli országban is, nyilván sokkal nagyobb pénzért, még ha csak egy évre, vagy két évre vállal munkát, akkor is jobban jár, ez mennyire jellemző az ápolókra? Sz.A.: - Kevésbé jellemző, és főleg kevésbé jellemző a budapesti ápolókra. A szombathelyi, a soproni, a győri ápolókra jobban jellemző, a budapestiekre kevésbé, de azért itt is van elvándorlás. Mv.: - Szolnoki Andrea köszönöm szépen, hogy itt volt! Sz.A.: - Én is köszönöm a lehetőséget!

Mv.: - Öt budapesti kórház indít egy programot, még hozzá uniós támogatással, melynek a célja az, hogy gyakorlatilag ez egy esélyegyenlőségi modell program. Azok az ápolónők, azok a nővérek akik gyesről szeretnének visszatalálni a munkaerőpiacra, adj isten a saját szakmájukban szeretnének továbbra is dolgozni, nekik legyen segítségük, és lehetőségük. Szolnoki Andrea főpolgármester-helyettes a

vendégeink, jó estét kívánok!

Szolnoki Andrea főpolgármester-helyettes: - Jó estét kívánok!

Mv.: - Valóban ekkora gond, tehát azt tudjuk igen a kismamák gyes utáni elhelyezkedése gond, évek óta gond, az ápolónőket, a nővéreket is ennyire sújtja? Tehát nehéz egy-kettő, vagy akár három gyermek, többéves kihagyás, szülés után többéves kihagyás után visszatérni a saját szakmájukba?

Sz.A.: - Nehéz! Elsősorban azért nehéz, mert az évek alatt sokat változik a szakma, és ők míg otthon vannak a gyermekkel, nyilvánvaló, hogy ezeket a változásokat nem tudják követni, mert semmilyen oktatási forma nincs ami a kezükben van. Na most ez az IKVÁL-programra beadott pályázat, amelyben 119 millió forintot nyert a **Heim** Pál Kórház alapítványa, ez lehetőséget ad a gyesről, gyedről visszatérni szándékozó anyukáknak, hogy öt hónapon keresztül elméleti oktatásban, és három hónapos gyakorlati oktatásban vegyenek részt. És ami még nagyon nagy dolog, hogy teljesen ingyen van, tehát nem kell semmit téríteniük, és ami még nagyobb dolog, hogy a gyerekekre is gondoltunk....

Mv.: - Ezt akartam kérdezni, hogy mi van addig a babákkal?

Sz.A.: - Hogy mit csinálnak közben a babák? A babák bemennek a kórházba, ahol az oktatás folyik, és egy elkülönített helyiségben játszanak, etetik, itatják őket, tehát egésznapos elfoglaltságot adnak neki a kórházban lévő bölcsődei dolgozók, vagy ápolók...

Mv.: - Az erre kialakított helyen.

Sz.A.: - És az étkezésük is ingyenes.

Mv.: - Sok ilyen típusú képzésre szánt program, és lehetőség van az Európai Unió programjai között? Mert nem sok ilyen kezdeményezésről hallottunk eddig!

Sz.A.: - Mi most ezt megtaláltuk! De hát nem tudom, hogy mennyi van még, de most mindenesetre a **Heim** Pál kórház rátalált erre...

Mv.: - Aki keres talál!

Sz.A.: - És megkerestünk további öt kórházat, tehát összesen 6 kórház vesz részt a programban, 300 ápolónő, akik pillanatnyilag gyeden és gyesen vannak, nekik lesz erre lehetőségük az elkövetkezendő években.

Mv.: - Őket már meg is kérdezték, hogy ebben részt akarnak venni?

Sz.A.: - Igen.

Mv.: - Tehát már háromszáz biztos jelentkezőjük van?

Sz.A.: - Pontosan így van. Tehát a kórházakban átnéztük, hogy gyesen, gyeden kik vannak, levélben értesítettük őket, ők visszajelezték, hogy szeretnének, résztvenni a programban. Ez a pénz háromszáz nővér továbbképzésére elég.

Mv.: - Mi jelenti a legnagyobb gondot? Én bevallom őszintén, hogy nem is nagyon gondolkodtam ezen,

mert hogy nincs is nagyon az ismeretségi körömben szakápoló, akitől mondjuk hallottam volna ilyen gondokról, de hogy ha valaki kihagy 3-6 évet, akkor mi minden változik a szakmájában? Tehát úgy első gondolatra az jutna eszembe, hogy de hát a beteg ugyanúgy fekszik az ágyon, őt ugyanúgy ki kell szolgálni, ugyanúgy meg kell mérni a lázát, tehát ami változik az leginkább a technika, hát arról meg nem azt halljuk, hogy évente cserélődnek a kórházakban a technikák, akkor a gyógyszerek?

Sz.A.: - Sok minden változik. Változnak a műtéti beavatkozások, ennek megfelelően a posztoperatív szakápolása is változik, változnak a gyógyszerek, még a hőmérő is változik tulajdonképpen, és változhat, mert most már vannak olyan fülbe dugható hőmérők, amelyet nem szájba, vagy nem hónaljba kell dugni, hanem fülbe, és ennek más a technikája. Tehát nagyon sok minden változik, mert maga az orvostudomány is változik, és az ápolás tudománya is sokat változhat 3-6 év alatt.

Mv.: - Most 300 nővér van, aki visszajön erre a képzésre jelentkezik, és vissza is tér. Az ő helyükre az elmúlt években feltételezem, hogy valakiket felvettek, tehát hogy elvégezzék a munkájukat, akkor azokkal mi lesz, akiket fölvettek? Vagy ekkora a hiány, hogy még inkább lenne még plusz háromszáz, őket is tudnánk alkalmazni?

Sz.A.: - Ekkora a hiány, ekkora a hiány. A Fővárosi Önkormányzat kórházaiban, ez 16 kórházat jelent, közel 10.000 ápolónő dolgozik. 10-15 százalékos a hiány. Tehát amelyet nem tudunk betölteni, és körülbelül 20 százalékos a fluktuáció. Tehát ha egy kórház közelében megjelenik egy pláza, vagy bevásárlóközpont nyílik, abban a pillanatban eltűnnek az ápolónők, nagyobb része eltűnik, márt átmennek a plázába, mert egyszerűbb egy műszakban dolgozni sokkal több pénzért, mint három műszakban ilyen rossz bérezési viszonyok között.

Mv.: - És nagy felelősséggel!

Sz.A.: - Óriási felelősséggel, és adott esetben éjszaka is bent kell lenni.

Mv.: - Van-e olyan program, vagy gondolkodtak-e azon, hogy most jó, 300 embert visszasegítenek a szakmájukba, és a pályára, na de hát akkor még mindig marad hiány. Őket honnan lehet előkeríteni? Honnan lehet felölteni a hiányzó embereket?

Sz.A.: - Mi többek között ápolónők elhelyezésére is gondoltunk, tehát hogy esetleg vidéki, vagy magyar származású, de mégse Magyarországon élő ápolónőket csábítanánk azzal ide, hogy megfelelő egy és kétágyas szobába el tudjuk őket helyezni, erre a programra 250 millió forintot fordítottunk az elmúlt évben és három kórházban létesítettünk nővérszállót.

Mv.: - És volt rá igény, és volt rá jelentkező?

Sz.A.: - És volt rá igény, és volt rá jelentkező is, igen. De még mindig hiánnyal küzdünk. Tehát bárki jön, szívesen fogadjuk.

Mv.: - Azt nem elsősorban az ápolók, és a szakápolók esetében, hanem inkább az orvosok esetében szoktuk olvasni, vagy kapjuk fel a fejünket arra, hogy nahát hányan vállalnak munkát valamelyik Európai Unió országban, vagy akár unió kívüli országban is, nyilván sokkal nagyobb pénzért, még ha csak egy évre, vagy két évre vállal munkát, akkor is jobban jár, ez mennyire jellemző az ápolókra?

Sz.A.: - Kevésbé jellemző, és főleg kevésbé jellemző a budapesti ápolókra. A szombathelyi, a soproni, a győri ápolókra jobban jellemző, a budapestiekre kevésbé, de azért itt is van elvándorlás.

Mv.: - Szolnoki Andrea köszönöm szépen, hogy itt volt!

Sz.A.: - Én is köszönöm a lehetőséget!

Mv.: - Azonnal folytatjuk, maradjanak velünk!

Dátum : 2005.12.07.

Adó : ATV

Mûsor : Egyenes beszéd

Credit: 0000

»OBSERVER«